

TORONTO
Lovski Vestnik
1983/1984

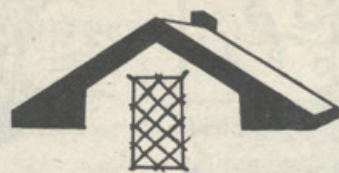
DOM LIPA
PROGRAM ZA LETO 1983
MAJ 22. 1983 — WALK-A-THON
MOŽNO JE HODITI 4 RAZDALJE: 50, 30, 20 in 10 KM

JULIJ 17. 1983 — PIKNIK
SLOVENSKO LETOVIŠČE PRI BOLTONU

SEPTEMBER 24. - 25. 1983 — BAZAAR
739 BROWN'S LINE, NEW TORONTO

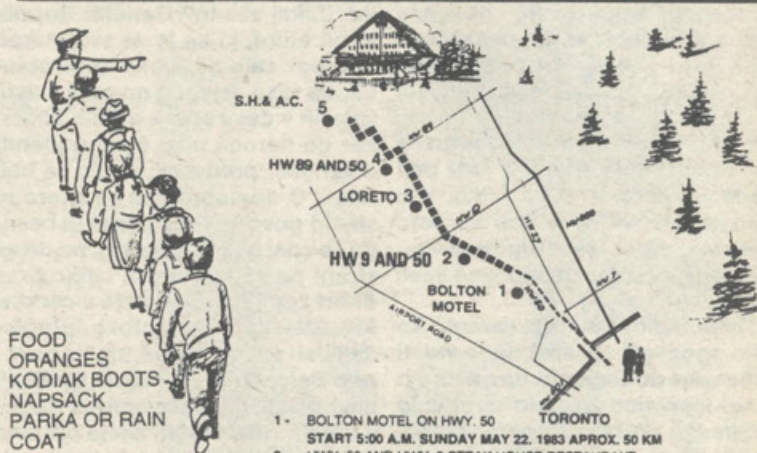
NOVEMBER 5. 1983 — BANKET
739 BROWN'S LINE, NEW TORONTO

DOLŽNOST VSEH SLOVENCEV JE, DA DELAMO ZA SKUPNI CILJ: POSTAVITI NAŠ DUM POČITKA!

*Slovenian Linden
Foundation*

WALK-A-THON MAY 22. 1983
FOR BENEFIT OF OLD AGE HOME

FOOD ORANGES
KODIAK BOOTS
NAPSACK
PARKA OR RAIN COAT
INCOME TAX RECEIPTS AVAILABLE

1- BOLTON MOTEL ON HWY. 50
START 5:00 A.M. SUNDAY MAY 22. 1983 APPROX. 50 KM

2- HWY. 50 AND HWY. 9 STEAK HOUSE RESTAURANT
START 7:30 A.M. SUNDAY MAY 22. 1983 APPROX. 30 KM

3- LORETO ON HWY 50 ON HOTEL PARKING SPACE
START 9:30 A.M. SUNDAY MAY 22. 1983 APPROX. 20 KM

4- HWY. 50 AND HWY. 89 ONE CON. WEST
START 11:30 A.M. SUNDAY MAY 22. 1983 APPROX. 10 KM

Kulturna kronika

MISS LJUBLJANA — 1983 CARAVAN — GDČ, FRANCKA ZEJN

FANTJE NA VASI — TORONTO

23. april: Miss Ljubljana Banquet. Dvorana Brezmadežne v New Torontu. Letos praznujemo 15 letnico prvega slovenskega folklornega festivala v Torontu pod okriljem Metro Caravan. Paviljon Ljubljana je

vsako leto eden najbolj priljubljenih karavanskih paviljonov. V petnajstih letih je naš paviljon zbral pomembne nagrade za ljudsko glasbo in gostoljublje, za zunanjo dekoracijo in plesno koreografijo. V 1. 1974 je bila Ljubljana odlikovana z Zena Kosar trofejo (prvo mesto med 50 karavanskimi paviljoni). Vsi ti uspehi so znamenja idej, podvigov, žrtev in vztrajnega dela slovenske skupnosti v Torontu. V zadnjih sedmih letih pa so poseben dokaz, da v našem mladem rodu še živi slovenska zavest. Pripravljali odbor paviljona Ljubljana sestavljajo v Kanadi rojeni mladi Slovenci. Za letošnjo sezono so začeli z volitvijo Miss Ljubljana 1983. Na sobotnem banketu je po sodbi 6 sodnikov in volji občinstva to čast prejela gdč. Francka Zejn, dvajsetletna študentka na York University, učiteljica Slovenske šole pri Mariji Pomagaj in neutrudna delavka v župnijski skupnosti. Francka, čestitamo! Želimo, da boš v I. 1983 v paviljon

ENTRY FORMS AND INFORMATION WILL BE AVAILABLE IN THE HALLS OF BOTH SLOVENIAN CHURCHES AFTER EACH MASS ON THE FOLLOWING DATES:
MAY 1st, MAY 8th AND MAY 15th

Trkamo na srca bratov in sester, da z dobrim namenom, finančno in moralno prispevajo v gradbeni sklad slovenskega starostnega doma, DOM LIPA.

Graditev starostnega doma je zadeva vseh Slovencev. Naprošamo posameznike, skupine, društva in ustanove, da sodelujejo pri tej nabiralni akciji. DOM LIPA je mnogim že danes resnično potreben. V okrilju te ustanove bomo Slovenci našli kraj miru in počitka ob zatonu svojega življenja. Ako ste pripravljeni sodelovati Vas naprošamo, da za informacije telefonirate navedenim osebam. Sodelujete lahko tako, da se pridružite športnemu pohodu ali ga podprete kot SPONZOR, da bi drugi hodili v Vašem imenu. Zbrani prispevki tega športnega pohoda gredo v gradbeni sklad starostnega doma. Ta denarna pomoč je oproščena davkov, zato lahko prejmete potrdilo za INCOME TAXE.

Ko boste pobirali obljubljeni denar svojih sponzorjev, jim povejte razdaljo, ki jo nameravate prehoditi, zapišite ime, naslov, telefonsko številko in vsoto, darovano za vsak kilometer.

Skupni prihod udeležencev v lovski dom in slovensen sprejem bo ob 3h popoldan. Za to priliko bo igral orkester I S K R E. Slavje se bo nadaljevalo s piknikom. Kuhinja in bar bosta dobro oskrbljena.

Naj nam ta drugi slovenski WALK-A-THON nakaže pot, usmeri skupne moči, pokaže velikodušnost in zavest Slovencev za humanitarno institucijo, ki bo slednjič le naša, nam in našim v korist — slovenski starostni dom.

DOM LIPA

Ljubljana prinesla še novih odlikovanj.
V I. 1974

26.marec: V newtorontski dvorani pojejo fantje iz dveh vasi — Toronto, Cleveland. Po koroško, po kranjsko, po prekmursko in pristno slovensko so vrele melodije in ganile srca vseh 600 in več poslušalcev. Pomladni koncerti teh zborov so že letna tradicija v Torontu, ki dosežejo svoj višek v skupnih nastopih tridesetih pevcev. Torontski starejši in clevelandski mlajši fantje so naš ponos in nada. Pevovodji Ignac Križnan (Toronto) in Janez Sršen (Cleveland) nam s svojimi pevci posredujejo čudovito narodno bogastvo. Letošnji program torontskih Fantov je obsegal spet romantične fantovske popevke in domovinske pesmi, ki so poslušalce vodile v rojstne kraje in svobodno mladost. Clevelandski fantje so pravtako vaspovali s pesmijo po slovenski zemlji, se ob spremljavi orkestra spominjali matere. V pesmi Večerni Ave pa se razodene vsa lepota in disciplina glasov, da skoraj slišimo zadnje odmeve domačih zvonov ob sončnem zahodu. Ob takih kulturnih večerih se

sprosti naša slovenska misel, zaživi naša skupnost in prijateljstvo. S skrbjo v srcu iščemo krog sebe mladi rod in njega slovenstvo. Ni še čas počitka. Hej, fantje, še vriskejte in pojte in kličite v svet! Morda bo vaša zvesta ljubezen privabila in združila mlade fante v nadaljevanju vaše plemenite ideje.

24. april: Mladinska opereta Angel z avtom — Cerkvena dvorana pri Mariji Pomagaj. Režiser Vilko Čekuta je priredil to igro o dobroti, ki odpira nebeška vrata z učenci Slovenske šole pri Mariji Pomagaj in člani Slovenskega gledališča. Glasbena spremljava je delo Silvije in Marjana Kolarič. Izdelava kostumov v rokah Marjetke Škulj in Francke Zejn. Z opereto Angel z avtom bodo mladi igralci gostovali tekom leta v nekaterih ontarijskih slovenskih naselbinah, v Clevelandu in New Yorku. Na našem kulturnem vrtu je mnogo cvetja Bog daj vrtnarjem zdravja, vizio je in novih zvestih pomočnikov da to cvetje negujejo in varujejo, da bo še mnogo let osrečevalo naše srce in slovenske domove.

Anica RESNIK

**slovenska
DRŽAVA**

FOR A FREE SLOVENIA

Subscription rates

\$12.00 per year

\$1.00 single issue.

Advertising 1 column x 1" \$4.20

Published monthly by Slovenian National Federation of Canada
646 Euclid Ave., Toronto

SLOVENSKA DRŽAVA izhaja prvega v mesecu

Letna naročnina znaša: Za ZDA in Kanado \$12.-, za Argentino 750.- pezov, za Brasilijo 180.- kruzeirov, za Anglijo 60.- šillingov, za Avstrijo 160 šillingov, za Avstralijo 10.- avstr. £, za Italijo in Trst 2400.- lir, za Francijo 1800.- frankov.
Za podpisane članke odgovarja pisec. Ni nujno, da bi se avtorjeva naziranja morala skladati v celoti z mišljenjem uredništva in izdajatelja.
Cena za letalsko pošto po predhodnem dogovoru.

Nemško odlikovanje zaslužnemu Slovencu

Predsednik Zvezne republike Nemčije dr. Karl Carstens je za lanske božič podelil eno najvišjih civilnih odlikovanj svoje politično in kulturno mogočne države, križ reda za zasluge s trakom, doktorju prava in filozofije Rudolfu Trofeniku, slovenskemu izseljenskem rojaku ter mednarodnemu založniku in knjigarnarju v Münchenu. To je storil na predlog bavarskega državnega ministrstva za šolstvo in kulturo.

Dr. Trofenik je aprila 1971 obhajal 70 letnico svojega plodnega, zanimivega in pogosto trdega življenja, katere se je tudi „Ameriška Domovina“ tedaj spomnila s primernim prikazom.

Prejemnik tega nemškega odlikovanja živi od leta 1959 v Münchenu, kjer je ustanovil znanstveno založbo svetovnega ugleda in knjigotrško podjetje, ki med drugim oskrbuje z redkimi izdajami iz južnovzhodne v Evropi vodilne univerze in knjižnice v zahodni Evropi in Ameriki.

Katalog učenih zbirk, revij in poedinih knjig založbe dr. Trofenik, objavljen konec leta 1980, šteje 74 strani, seznam njenih sodelavcev skoraj vseh evropskih narodnosti, zahodnih in vzhodnih, navaja čez dvesto imen. Področje njenega dela zajema slovenistiko, slavistiko, balkanistiko, albanistiko, madžaristiko in orientalistiko, a ne samo s študijami o njihovih jezikovnih aspektih in posebnostih, temveč tudi z razpravami o njihovi politični in kulturni zgodovini, književnosti, filozofiji, verstvih, gospodarstvu, narodopisju, antropologiji in splošnem razvoju.

Za nas posebno pomembne zbirka *Zgodovina, kulturni in duhovni svet Slovencev*, v kateri je do začetka leta izšlo 17 obsežnih knjig najrazličnejše zadevne vsebine; *Litterae slovenicae* z 10 zvezki ter *Litteratura slovenica* s prevodi Prešernovih *Poezij* v italijanščino, Kosovelovh *Integralov* ter Novačanove zgodovinske drame *Herman Celjski* v nemščini.

Ceprav je Trofenik za seznanjanje sveta s slovensko duhovno dediščino storil po zadnji vojni več ko vse znanstvene ustanove v Republiki Sloveniji z Akademijo znanosti in umetnosti ter ljubljansko univerzo Edvarda Kardelja vred, so v „matici“ njegov jubilej prezrli. Niso ga imenovali, na primer, če ne že za rednega, vsaj za dopisnega člana Akademije, v kateri mrgoli toliko partijcev, ki mu ne po znanstvenem ne po drugem delu ne segajo niti do gležnjev.

Celo taka „objektivna“ publikacija, kakor naj bi bil *Slovenski biografski leksikon* (10, zvezek, 1981) si ni upala napisati vse resnice o njem. Po navedbi njegov življenjskih podatkov, študij, služb ter strokovnih razprav, objavljenih doma in v tujini, pravi nam reč (stran 184, 185): „Dne 21. februarja 1946 je bil odpuščen iz službe (kot privatni docent na juridični fakulteti ljubljanske univerze, op. pis.). 1947 - 1956 v polit. klavzuri na Igu idr. Leta 1956 se je legalno izselil v Nemčijo“. Devetletna „politična klavzura na Igu in drugod“ je bila težka ječa, največ v zloglasni Sremski Mitrovici, na katero je bil pod nično pretvezo, v resnici pa kot samostojno misleč, neupogljiv in zaradi tega nevaren razumnik, obsojen leta 1947.

V nasprotju s tem svojevrstnim ravnanjem domovine se je pa do dr. Trofenika ob 70 letnici vse drugače izkazala „mačeha“ Nemčija. Nemški, slovenski (med njimi dr. Rudolf Čuješ, profesor na univerzi St. Fran-

cis Xavier v Antigonishu, Canada, s študijo *Zadružništvo v filozofiji Franceta Vebra*), italijanski, albanski in turški znanstveni sodelavci njegove založbe so za to priložnost pripravili poseben zbornik balkansko-orientalskih študij. Objavili so ga v sestavi njegove, v nemščini izhajajoče *Revije za balkanske raziskave*. V posvetilu knigi so med drugim zapisali (v prostem prevodu):

„Ko ste se, visoko spoštovani slavljeneč nedolžen, živ primer Horacovega izreka: *Quidquid delirant reges, plectuntur achi* (Ljudje trpijo zaradi blaznih dejanj svojih vladarjev) po hudih letih stiske v lastni domovini naselili v Münchenu, ste stali pred popolnim ničem. Vaš prvotni življenjski načrt in že začeta akademska karjera — saj ste bili privatni docent na svoji univerzi — sta bila v razvalinah. Razmere v deželi, kjer ste iskali novo bodočnost, so bile vse prej ko upa polne. A v sorazmerno kratkem času ste si znali ustvariti nov obstanek. Poklicali ste v življenje znanstveno trgovino s knjigami, ki si je iz današnjega sveta ni več mogoče odmisliiti.

„Že zgolj s tem ste pokazali, da kot pravi sin žilavega naroda niste mož, ki bi se vdal, temveč da ste tudi sposobni kljubovati težki usodi. Poleg tega ste ob velikih osebnih žrtvah in z nesebičnim idealizmom, ki ga je drugod komaj moč srečati, ustvarili tako Založbo Trofenik, ki se lahko pokaže ob boku najpomembnejši podobnih mednarodnih podjetij in uživa temu odgovarjajoč mednarodni ugled. To je razodeven primer, kaj lahko dosežeta pogum in delavnost navzlic tšorečim odporom, če jima pomaga idealističen zagon.

Vaša založba ni nastala iz preračunane poslovne misli, marveč iz želje, da bi pospeševali znanost Jugovzhoda, Jutrovega in ne nazadnje svoje lastne domovine. S svojo založniško dejavnostjo niste odpirali poti in možnosti samo uveljavljenim učenjakom posameznih strok, ampak tudi naraščaju, ki ni bilo ugodnejših mogoče najti nikjer... Iz katalogov, ki jih redno razpošiljate, človek spozna vso širino raznolikosti, ki jo zajema območje Vašega zanimanja.

Pri tem zbuja pažnjo lepa osebna poteza, namreč, kašno ljubezen posvečate zgodovinskimi in kulturnimi zakladom svoje domovine. S tem ste dokazali resničnost Vergilovega gesla: *Omnia vincit amor* (Vse preмага ljubezen) in razodeli dohovno veličino, ki ni dana vsakomur...

Vse to vodi še k nečemu pomembnemu, ki v pohvali ne sme manjkati: Vaše razmerje do sodelovancev. To ni nikoli samo poslovno. Do vseh svojih avtorjev imate osebno odnos in ne malo se jih sme šteti celo za Vaše prijatelje. To je osrečujoča okolščina, porojena iz lojalnega sodelovanja, vzajemnega razumevanja, skupnega doživljanja in dosti drugega.

Komur je bilo, in je še, dano čutiti Vaše ganljivo zanimanje za osebno usodo Vaših prijateljev, okušati Vaše prefinjeno uživanje življenja po načelu „živi in pusti živeti...“ bo Vaše prijateljstvo priznal za neobhodno obogatitev lastnega življenja...

„V tem znamenju Vas, visoko spoštovani jubilar, prosimo, da to slavnostno prigodnico sprejmete kot viden dokaz naše hvaležnosti, spoštovanja in simpatije.

AD MULTOS ANNOS!

M. JAVORNIK

Dr. Rudolf Trofenik ob prejemu odlikovanja. V imenu predsednika Zvezne republike Nemčije mu ga je izročil bavarski državni minister za kulturo (ne desni).

Iz pisem uredniku...

...V prigribu pošiljam ček za naročnino [\$25] S.D. Za leto 1983 kar je več v sklad lista... mnogi želimo, da bi se uresničila ideja, za katero se SD bori! Slovenija bi bila rešena...

A.G.

... Prilagam ček \$15 za poravnavo naročnine in nekaj dolarjev za sklad...

J.K.

... Prilagam ček za 15 dolarjev kot naročnino... Želim Vam obilo uspeha in...

L.B.

... Časopis včasih pride z zamudo... Prilagam ček za \$24 za naročnino SD. Za dve leti...

Dr.S.P.

... Prilagam ček za \$50. Za podporo lista...

A. A.

... Prilagam ček za \$50 za kritje naročnine... Ostanek za tiskovni sklad... Nova oblika 02 format „Države“ mi ugaja, tudi tisk se mi zdi boljši, kar pa me zanima, kdaj jo odpošlete iz Toronta...

D.L.

(Opomba urednika: Pristrčna hvala vsem in drugim za poravnavo naročnine. — Vsi etnični listi iščejo odgovora za uspešnejšo dostavo po postii! — Toliko v vednost in upoštevanje!)

HRVATJE, pripravljajte se na ustanovitev lastne države!

Jugoslavija se bo pred koncem tega stoletja razbila in Hrvatje morajo biti pripravljeni ustanoviti svojo lastno državo, tako je dejal profesor Michael McAdams iz San Franciske univerze, na proslavi dneva Nezavisnosti, dne 12. aprila t. l. v Torontu.

Nad 1000 Hrvatov, ki pripadajo najmanj desetim političnim skupinam, je praznovalo obletnico ustanovitve kratkotrajne hrvaške države 10. aprila 1941.

(Tako poroča „The Toronto Star“ dne 11. aprila 1983)

Ali bodo slovenski „Jugoslovani“ zgradili most iz Ljubljane v Beograd, preko samostojne hrvaške države, če se ta napoved uresniči, ali pa bodo čakali, da bodo svetovni državniki Slovenijo razkosali in jo ponovno razdelili med sosede?

Naš urednik V. Mauko v razgovoru z ministerskim predsednikom Rt. Hon. P. E. Trudeau-om ob priložnosti obiska v Torontu v sredini aprila, ko se je sestal z etničnimi novinarji (listi, radio, TV).

ONTARIO'S FISH TESTING PROGRAM

Ontario je poznan po svojem ribolovu. Ontarijska vlada stalno preizkuša to važno naravno bogastvo s stalnim raziskovanjem in poizkusnimi načrti. Poizkušnje so bile zdaj narejene na skoraj 1200 jezerih in rekah.

Rezultati so tiskani v priročnikih:

GUIDE TO EATING ONTARIO SPORT FISH

Northern Ontario, Lake Superior, Lake Huron

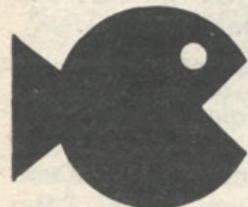

GUIDE TO EATING ONTARIO SPORT FISH

Southern Ontario and the Great Lakes

NOW AVAILABLE FOR 1983.

Dobite lahko Vaš primerek v najbližnji pisarni od:

ONTARIO MINISTRY OF THE ENVIRONMENT
ONTARIO MINISTRY OF NATURAL RESOURCES
ONTARIO MINISTRY OF NORTHERN AFFAIRS

Primerke lahko tudi dobite v počitniških okrožnih „Brewer's Retail Stores“ in v trgovinah „LCBO“ v mesecu Juniju.

Ministry of the Environment
Hon. Keith C. Norton, Q.C.,
Minister

Ontario

Ministry of Natural Resources
Hon. Alan W. Pope,
Minister

Uredniku pišejo...

... Nekaj razmišljanja ob govoru predsednika Predsedništva Centralnega Komiteja Zveze komunistov Hrvaške, Jure Bilića, z dne 3. februarja 1983 pred vodilnimi komunisti v Reki.

Vir: **Večernji list**, Zagreb, 3. 2. 83. Naslov članka „Više jedinstva misli i akcije“.

Prepričan sem, da bo bralce **Slovenske države** zanimalo, kaj je Bilić povedal, zato Vas v izvlečkih obveščam:

„Mi nismo proti demokraciji in svobodi, ampak proti liberalizmu, ki ogrožava bratstvo, naš samoupravni kurz, torej poziva strahote iz preteklosti na dan, da se izvleče nož...“

Torej, liberalizem pomeni klanje, suženjstvo, grozodejstva, sploh vse najhujše — tako prikazujejo komunisti že od nekdanje družbene ureditve, ki niso komunistične, oz. socialistične. — Zakaj ravnajo tako? Zakaj take očitne laži?

Vprašati se je treba, katere motivacije vodijo člane komunističnih strank pri njihovem delu. Pogovarjal sem se že nešteto krat s komunisti z namenom jih razumeti, zakaj uporabljajo laž kod sredstvo za dosego njihovih ciljev? Konkretno: zakaj prikazujejo liberalizem v takih temnih barvah? Odgovor je vedno enak: v družbi, kjer obstaja privatna lastnina proizvodjalnih sredstev ne more obstajati pravica, demokracija ali svoboda. In končno, tako pravijo komunisti, naš cilj je osrečiti vse ljudi za večne čase. Zato so tudi začasne laži [„ne-resnice!“] potrebne in koristne za ves delavski razred.

„Ali ni bolje in moralno opravičeno enkrat lagati, dabi se mogel zgra-

diti novi, srečnejši svet za vse ljudi?“ tako ugovarjajo in argumentirajo moji komunistični prijatelji.

Za vse nekomuniste, predvsem pa za demokrate krščanskega in humanističnega kova, kaj nerazumljiva struktura logike in morale. Seveda si tega ne znamo razlagati, zato nas s komunisti pogovor nikoli ne zadovoljuje. Domov greš obupan, strt in jezen...

Vendar, pustimo tako preiščevanje in poslušajmo, kaj vse tovariš Bilić dalje informira:

„Mi moramo razčistiti, kaj je to svoboda in kaj demokracija in kaj je to kreativna svoboda.“

Priznam, da me je precej presenetilo. kajti moram se spraševati, kakšna „Osvobodilna fronta“ je osvobodila narode Jugoslavije? Sklepam, da se sleherni podjarmljen človek zaveda, zakaj se bori, torej predobro ve, kaj je to svoboda! Če pa sledimo Bilićevemu vpraševanju in pripovedovanju, morajo komunisti šele zdaj, 40 let kasneje izluščiti, razčistiti, kakšno vsebino ima svoboda in demokracija. Tu nekaj ne „štima“! Sodim, naši komunisti se čutijo od zgodovine „izdani“, kajti skoro vse Marxove napovedi, kako se bo-baje-družba razvijala, se niso uresničile. Kaj storiti, se sprašujejo? Škodoželjnost nas ne bo osrečila...

Vso jugoslovansko časopisje se obširno bavi z problematiko svobode, demokracije in posebej s „kreativno svobodo“, kod da bi se splošna svoboda dala ločiti od tkz. „ustvarjalne“!

Moramo priznati, da vsaj časopisje neverjetno drzno in prosto o teh vprašanih razpravlja. Seveda sučejo se le okoli osrednjega vprašanja, kod mačka okoli vrele kaše. Tu imam beograjski časopis **Novosti** od 27. 2. 83 in zagrebški **Večernji list** od 28. 2. 83 in je za Slovence, tam v Ameriki, morda zanimivo zvedeti, kaj vse se tu piše. „Evo“ - citiram nekaj besed:

Novosti: Naslov: „Vzrok cepitve - oblast“. „Danes se s prostim očesom vidi, da se v Zvezi komunistov pojavljajo „dezintegrativni“ procesi, kod tudi v vsej družbi. [Dezintegrativni, to je nova beseda, ki naj resnično prikrije. Pravilno bi bilo reči: cepitev. Op. Prev.]. Še več. V imenu teh načelnih partijskih sporov, se v praksi tako različno deluje, da bi te razlike mogle povzročiti cepitev v Zvezi komunistov.“

Večernji list: „Lenin je dejal: ... Sleherni je svoboden pisati in govoriti po volji, brez omejitev. Ampak tudi vsaka neodvisna organizacija [potemtakem tudi partija] ima pravico izgnati člane, ki jo zlorabljajo za protipartijsko delovanje. Svoboda tiska in govora mora biti popolna, ali tudi svoboda partije je popolna. Ona te lahko izključi, če govoriš to ali tako. Partija bi razpadla, če nebi izključevala člane, ki razširjujejo protipartijske ideje.“

Ali ne zveni to vse zelo logično in celo svobodonjaško? Seveda! Odločilno pa je, kakšne politične alternative ima tako izključen član? Kakšne posledice? Odpust iz službe, izgon iz stanovanja, obtožba protiljudskega, fašističnega, podtalnega delovanja... Tu se besede in praksa sploh ne ujemata!

Zanimivo je poslušati celo vrsto srbskih vrhovnih komunističnih voditeljev. Osebo imam vtis, kod da sem še majhen otročiček, ki željno posluša pravljice, ali pa da sedim v cirkuškem šotoru. Vse je skrivnostno, čarobno in povzroča cel kup vprašanj, katere sem potem stavljal očetu, n. pr. „oče, zakaj skače lev skozi obroč?“ — no, saj imamo v naši literaturi „zgodovinsko“ vprašanje: „očka, kaj je v tej zlati igrački?“...

Ja, kaj je „los“ v jugoslovanski partiji? Kaj utegne iz tega nastati? Vojaška diktatura a la Jaruzelski? „Osvoboditev“ s „pomočjo“ bratske USSR? Delitev Jugoslavije? Vojna?

Dušan Dozet, član CK ZKJ piše: „... danes je osnovno vprašanje, ali smo mi komunisti dejansko prepričani, da se da naša revolucija dalje razvija, morda — mnogi so mnenja, da je treba malo počakati, ali je „došlo vreme“, „stagnacije“?“

Ha! Sleherni marxist - revolucionar se mora za glavo prijemati, ko čita take čudne misli! Kod da bi se dala revolucija po volji kakega komiteta? bodisi ustaviti, „zabremzati“, ali pa pognati naprej! Po potrebi tovarišev, tam gori. Tule komunisti sploh niso več marxisti-leninisti, to so samo oblastniki, njih teoretično razglabljanje je „malomeščansko“ govoričenje, in ima vlogo alibija.

Mitja Ribičič, slovenski komunist v Beogradu, razvija kaj pametne ideje: „dejstvo je, da se člani CK ZKJ ne volijo na kongresih Partije, tam samo „verificirajo“ njih izvolitev!“

To se čuje v razumljivi slovenščini dokaj usodno: tu ni demokracije, tu je diktatura, ves kljubim o „volitvah“, svobodnih, samoupravnih delavcih, ponosnih socialistih visokega čela in vzravnane hoda, neustrašljivega značaja, ki je prežet z borbeno zavestjo v korist delavskega razreda in svobodoljubljenega naroda, ja, vse to je enostavno: velika prevara in laž zgodovinske dimenzije.

Vendar, kaj gre storiti? Sodim, da bi si Slovenski narod iz srca želel miroljubni pristop k demokraciji ureditvi Slovenske države ali kašne Jugoslavije, ki bi njih samostojnost garantirala. Problem so slovenski komunisti, ki verjetno nimajo volje tak razvoj sprožiti, ker se boje lastnega naroda, oz. za svoj gmotni položaj. Mislim, da trdna volja in pogumen nastop, brez orožja in bomb, končno zmaga.

Imamo mi vsi take kvalitete?

Franček Ljutomerski

Ljutomer, 1983

[Pripis uredništva: - Hvaležni smo Frančku za obljubo v pismu, da se bo še oglasil i n nadaljeval s svojimi poročili?]

Sporočilo...

Vsem, ki so nam poslali pisma v zvezi s poročilom in našim komentarjem k objavi „Deklaracija SLS ob 90-letnici“, se najlepše zahvaljujem. Smatramo da je naš komentar bil tako jasno napisan, da so ga vsi, ki so hoteli lahko blagohotno vzeli z razumevanjem na znanje ter ne smatramo za potrebno dodati kaj k že obstoječemu komentarju. S tem je naše pisanje v tej zvezi zaključeno. Vsem — najlepša hvala! (Uredništvo)

Pismo iz Slovenije

„... Vsi se pač niso naučili, da je historia magistra vitae. Nam je težko razumeti našo inflacijo, saj do nedavnega nismo vedeli zanjo, bila je tabu, znana le političnemu vrhu. Zdaj naj bi vsi zategovali pasove brez razlike. To je čudno, težko razumljivo. Zakaj kazni za nekaj, česar nisem zakrivil. Končno smo volili na zaprti listi vedno najboljše, ki so bili predlagani. Končno pa tudi ni nihče odstopil, horizontalna rotacija še vedno traja. Mladí so glasnejši, ker je v državi velika brezposelnost, tudi v Sloveniji je občutna, zlasti med izobraženci. Letos naj bi se pri nas plače znižale, realni osebni dohodek za 8 odstotkov. Delo mora imeti smisel in vedeti moraš za koga in za kaj delaš. Nikakor ne za slabe gospodarje in blebete. Sem za pošteno delo in proti vsakemu sektaštvu, tudi tistemu, ki ga zanikamo.

Cene nesmiselno rastejo. Bencin stane zdaj že 40 N Din in govori, da se bo podražil

kar na 5é all celo 70 N Din, tako da si ga mnogi kljub bonom ne morejo več kupiti. Pričakujemo podražitev stanarin, kurjave, elektrike, mleka, sira, masla in verjetno ponovno mesa. Mnogi ne bodo mogli več shajati brez obupa in negotovanja. Vaši strokovnjaki - finančniki nam svetujejo zmanjšanje osebne in splošne porabe, toda mi nimamo Vaših plač. Reci jim, da so trčeni ali pa ne poznajo mej naše tolerance. Kar je za finančnike dobro, ni za naše prepošte ljudi.

Tudi pri nas je vedno več vlomov in krajev. Ta „šport“ je prišel z juga in največ je takšnih ki imajo na koncu priljka - lč, za delo pa so zanič. Naval južnih bratov k nam je že tako velik, da že dostikrat ne veš, kje si - ali v Sloveniji ali v Srbiji. Ta pojav je začel povzročati resno zaskrbljenost, saj so v nevarnosti korenine slovenstva

Kako daleč smo že prišli, naj navedem samo en primer: zadnje čase beremo v DELU - med razpisi za sprejem v razne šole in službe tudi - pogoj: znanje slovenskega jezika!

Iz slovenskega tiska

Šele sedaj smo zvedeli, da je po dolgoletnem bolehanju omahnil v grob v tuji zemlji dr. Stanislav Zupan v Buenos Airesu, ustanovitelj lista Smer v slovensko državo. V svojem nedosegljivem slovenskem idealizmu, je list Smer izdajal na svoje lastne stroške in ga gmotno podpiral tudi še potem, ko ga je zaradi bolezni moral predati v roke sorojaku Demetriju Webletu, ki je tudi že umrl. Čeprav je bil list Smer po našem mnenju vse premalo bojevit in udaren, a so ga kljub temu napadali vsi srbijanski listi, ki iz propagandnih razlogov še izhajajo v slovenščini, je vendarle list ta koncentrirani ogenj napadov vzdržal skozi dolgih 18 let. Vzporedno z ugašanjem njegovega življenja je počasi ugašal tudi njegov list, tako, da sedaj izhaja samo še priložnostno. Dr. Zupanu temu velikemu in širokosrčnemu idealistu, ki je umrl pozabljen in zapuščen v tujini dne 18. septembra 1982 pa obljubljam, da bomo nadaljevali veliko delo, katerega se je on lotil s takšno odločnostjo in ni obupal niti v najbolj zoprnih okoliščinah. V slovensko časnikarstvo se je zapisal z zlatimi črkami, a njegova velika požrtvovalnost — tista herojska stopnja in lastnost — katero tako pogrešamo med mlajšim rodom, pa nam bo vedno ostala svetel vzor, kako je treba živeti in izgoreti za vzvišene slovenske narodne ideale. Naj mu bo ljubi Bog kar najljubeznivejši plačnik tam v drugi dimenziji!

PO: Slovenski Glas - Feb. Štv. 2., Leto 1983

Mitja Ribičič je v Belgradu priznal, da se gospodarska polomijada Jugoslavije utegne kaj hitro spremeniti v politični kaos ki bi se končal z razpadom Jugoslavije. Ribičič je seveda obtožil „antisocijalistične sile, ki rovarijo celo v uredništvih nekaterih časopisov, ja celo v jugoslovanski televiziji“, ki je vendar pod strogo partijsko kontrolo. Če bi Ribičič pogledal, še pod svojo posteljo, bo mogoče tudi tam odkril kakega reakcionarja!

PO: S. G. Feb. 1983

Kot poroča zagrebški „Glas koncila“, so jugookupacijske oblasti okrepile teror nad hrvatskim prebivalstvom. V številnih občinah so ob-

lasti zagrozile staršem z hudimi posledicami, če bodo ti nadalje pošiljali svoje otroke k verskemu pouku. Posebno šolarji 7. in 8. razreda osnovnih šol so izpostavljeni hudim šikanam „Titovih pionirjev“. Ti smrkvaci so ponajveč srbske narodnosti in z naslodo mučijo svoje hrvatske šolske tovariše. Mi se vprašujemo, kako dolgo še more obstojati nečloveški režim srbokomunistične okupacije v nesrbskih deželah?

PO: S. G. Feb. 1983

Duhovščina Litvanske Sovjetske Republike je odposlala Vrhovnemu Sovjetu v Moskvi peticijo, v kateri odločno zahteva spremembo sovjetskih zakonov za verska vprašanja. Od 700 litvanskih katoliških duhovnikov je 650 podpisalo to peticijo, v kateri zahtevajo priznanje hierarhičnega reda v Cerkvi, svobodno poučevanje vere, imenovanje duhovnikov brez državnega privoljenja in odpravo numerus clausus za semenišče v Kaunasu. Od teh pogumnih duhovnikov, bi se slovenska duhovščina mogla res veliko naučiti.

PO: S. G., Feb. 1983

V New Yorku je umrl 62-letni slovaški krščanski demokrat Štefan Pagac, ki je dolga leta trpel v komunističnih ječah. V Pragi je bil zaprt skupaj z voditeljem čeških socijalnih demokratov Bohumilom Lausmanom in bil očividec njegove nasilne smrti, katero je pozneje v emigraciji opisal v posebni knjigi.

PO: S. G. Feb. 1983

Kot poroča švedski list Dagens Nyheter, je švedska vlada takoj po končani vojni na sovjetski pritisk izročila sovjetom 150 oseb iz baltijskih republik, ki so se na Švedsko zatekli v nemških vojaških uniformah. Švedski vladi je to odkritje danes zelo nerodno.

PO: S. G. Feb. 1983

Grška socijalistična vlada je vpokojila 16 generalov, baje zaradi pučističnih naklepov. Če bodo z upokojitvijo zadovoljeni, je pa drugo vprašanje.

PO: S. G. Feb. 1983

ANTON'S AND SON MEAT MARKET

ANTON BAVDEK

Imamo domače prekajeno meso, klobase, krvavice, kisle zelne glave, kisle repo, konzerve iz Jugoslavije, piškote, kavo, Radensko slatino in izvrstno izbiro različnih sadnih sokov iz Slovenije. Pri nas lahko kupite nove zmrzovalne skrinje po najugodnejših cenah. Če pripravljate gostije, bankete ali slično, se vam priporočamo. Dostavljamo na dom brezplačno. Po zelo ugodnih cenah Vam napolnimo hladilnike!

Presenečenje, če prinesete s seboj ta oglas!
633 Vaughan Road (na vogalu Oakwooda)
Toronto, Ont. Telefon: 654-9123 in 654-9112

Kupite in si prihranite na tedenskih posebnostih!
This month specials:

Za napolnenje Vaše zmrzovalne skrinje.

Od 9. maja do 21. maja

Beef Loin Specials

Funt.....

\$2.99

(Tbone, Sirloin, Beef Tender Loin)

Do skupne teže 50 — 70 funtov

Od 23. maja do 28. maja

Pork Chops

Funt.....

\$2.49

Od 30. maja do 4. junija

Chicken Legs

Funt.....

\$1.29

The Struggle for the "Soul of Europe"

By Ms. MARCIA COLBERT

The World in '83: „Grave Challenges confront the United States and the Entire Free World...“

Planinko

From all indications, 1983 may well prove to be the most decisive year for Europe since World War II.

The east-West stalemate that has kept the Continent divided — but in state of "armed peace" — for nearly four decades is on the verge of becoming "unstuck".

At the center of the crisis is the Soviet Union's growing fear over its ability to maintain a firm grip over events in Eastern Europe.

The nations of Poland, East Germany, Czecho-Slovakia, Hungary, Romania and Bulgaria together represent the Soviet Union's "security zone" against any future military threat from elsewhere in Europe.

And from where they sit, the top leaders in the Kremlin do not like what they see.

On the political and military fronts, Moscow has embarked of a fullscale peace offensive. The objective: to prevent the announced aim of the NATO alliance to deploy 572 new intermediate-range ballistic and land-based cruise missiles before year's end.

The NATO plan, if implemented, would make possible, for the very first time, a nuclear counterattack upon the Soviet heartland from bases in Western Europe. The new Pershing II missiles could reach Soviet targets in only 8 minutes.

Behind every shadow there is a light...

New Soviet Communist Party leader Yuri Andropov has made a series of proposals to reduce the East-West nuclear arsenals in Europe. This culminated in his call, on January 5, for a non-aggression pact between NATO and its Moscow-led Warsaw Pact counterpart.

Western diplomats quickly remarked that the Soviet offer was nothing new. A similar Warsaw Pact offer failed to win NATO acceptance in 1958.

Nevertheless, they were hesitant to reject the offer outright, since it was well received by the rapidly growing and politically influential peace movements in Western Europe and the United States — the main target audience of the Soviet move.

U. S. President Ronald Reagan has been put on the defensive by this string of Soviet proposals. As a result, he dispatched Vice President Bush to several West European capitals to shore up the NATO common front. The President's zero option offer of last year — no new missiles for the removal of Soviet missiles targeted on Western Europe — was rejected by the Soviets.

Moscow has been deeply concerned ever since the Archbishop of Krakow, Poland, Cardinal Karol Wojtyla, was elected to the highest office in the Catholic Church in the fall of 1978.

Pope John Paul II has had a galvanizing effect not only upon his native Poland but upon Roman Catholic populations throughout Eastern Europe.

Only one year after the Pope's stunningly successful homecoming visit to Poland in the summer of 1979, Poland's independent Solidarity labor union movement was formed.

"Qui tacet - cum loqui potuit et debuit - consentire videtur"

From the Old Roman Law

Soviet authorities quickly realized that Solidarity would challenge exclusive Communist party rulership in Poland. If successful, such a development could have spread like wildfire to the entire East Bloc, and into even the western part of the U.S.S.R., especially the Baltic and the Ukraine.

After thirty eight years of Soviet - imposed communism, the national selfidentities of the East European states have simply refused to be submerged. These nations are not only different from the Soviet Union, they vary greatly from each other. They range from the German in the North through various families of the Slavic race, to the Magyars in Hungary and the Romanians in the Southeast.

In late 1980 and early 1981 the Soviets contemplated a military move into Poland, but drew back. The Pope is reported to have threatened Soviet President Leonid Brezhnev in a private letter that he would „lay down the crown of St. Peter“ and return to Poland to lead resistance to Soviet intervention.

For this or for whatever other reason, the Soviets desisted in their direct approach. They prevailed upon Poland's own military to restore order in December 1981.

But Jaruzelski had destroyed his bridges to the Polish nation. The attempt to find quislings in the Solidarity leadership

had apparently failed. His strategy for dividing the Union ("Divide et Impera" policy) and finding collaborators among Solidarity's leaders failed totally. Not a single leader ever broke ranks, despite the arrests of key members.

So had overtures to the intellectuals. Nor has the church been an ally. The general seemed condemned to rule by force alone. It was an ironic mission for a self-proclaimed patriot who had once vowed never to use armed might against his own people.

"Only the poet or the saint can water an asphalt pavement in the confident anticipation that lilies will reward his labour..."

W. Somerset Maugham: 1874-1966

The growing tensions between Moscow and the Vatican reached a new height with the stunning appointment, on January 5, 1983, of the first Soviet cardinal of the Roman Catholic Church, bishop Julijans Vaivods of Riga, Latvia, who becomes the first resident Soviet citizen to be created a cardinal since the Russian revolution.

At the same time, Polish Archbishop Jozef Glemp was elevated to the office of cardinal, along with East Germany's Joachim Meisner, the Archbishop of Berlin.

Thus, while the Soviets may have the United States on the defensive, the opposite is true with respect to its relations with the Vatican. Catholic revival worries Moscow. Soviet concern about the Catholic resurgence within Eastern Europe is becoming irresponsible.

Perhaps most disturbing of all to Moscow is Pope John Paul's continual calls for the "spiritual unity" of Europe.

This theme, which he stressed much on his visit to Poland in 1979, was repeated on his recent 10 day visit to Spain. The Pope culminated his trip with an address he labelled a "Declaration to Europe".

Time now is important. The west German election is over. The Russians tried to scare the Germans into isolationism and pacifism and lost. In France and Germany the left oriented political parties in recent elections took a beating...

"... The word of this Pope is something indescribable, a force that I cannot explain in human terms. He is a man without armed legions, without cannons or machine guns. His force is TRUTH..."

Costa Rican Archbishop Roman Arrieta Villalobos

In his speech at the city of Santiago de Compostela the Pope issued an ardent appeal for all Europeans in both the East and West to give life to their roots. He said:

„I, John Paul, a son of the Polish nation that has always considered itself European by its origin, traditions, culture and vital relations; Slav among Latins and Latin among the Slavs... I, bishop of Rome and pastor of the universal church, from Santiago issue to you, old Europe, a cry full of love: Find yourself! Be yourself! Discover your origins! Give life to your roots!“

The Pope spoke in the presence of Spain's King Juan Carlos I., representatives of European organizations and universities especially invited for the "act" that was clearly intended as the high point of the papal tour.

He said the history of the founding of its nations coincides with the penetration of the gospel. European identity is incomprehensible without Christianity. The Pontiff offered the services of the Roman Catholic Church as a mediator between East and West. He issued the warning that the Continent is facing a crisis of economic, spiritual and political upheaval and the threat of nuclear holocaust.

„The solution — he said — is in the affirmation of Europe's Christian heritage. Pilgrims who had come to the Shrine of St. James in the Middle Ages had helped to make Europe a homogeneous and spiritually united Continent of Latin, Germanic, Celtic, Anglo-Saxon and Slav peoples. But now Europe is in crisis, fractured by unnatural ideological division into the capitalist West and the communist East that had stopped its people from meeting freely..."

In his speech the Pope stressed that Europe has still in reserve incomparable human energies capable of sustaining it in this historic work toward a continental renaissance.

This vision of a new, yet ancient Europe, the very revival of the Roman Empire, a new Europe to transcend today's artificial political boundaries, is what is disturbing Moscow more than anything else.

Papeževa Okrožnica o delu v Slovenji

(Nadaljevanje članka iz marčne številke)

NOVA ZAVEST V CERKVI

Poleg teh splošnih teoloških razlogov pa moramo danes upoštevati še nekatere druge dejavnike, ki imajo močan vpliv na odnose Cerkve do sveta dela. Sem spada nauk, da imajo laiki, kristjani, ki žive v svetu, v družini in v poklicnem delu, svoj način izpolnjevanja božje volje in svojo posebno pot k popolnosti, ki se v marsičem razlikuje od življenja redovnikov in redovnic in dušnih pastirjev, ki imajo v Cerki službo oznanjevanja, bogoslužja in vodstva. Drugi vatikanski cerkveni zbor je jasno poudaril, da so laiki enakopravni udje Cerkve, ki so s krstom včlenjeni v Kristusa in s tem uvrščeni v božje ljudstvo (C 31). O njihovi posebni nalogi pravi drugi vatikanski cerkveni zbor: "Laiki imajo po posebni poklicanosti nalogo iskati božje kraljestvo s tem, da se ukvarjajo s časnimi rečmi in jih urejajo v skladu z božjo voljo. V svetu žive, to je v vseh posameznih svetnih dolžnostih in poslih in v rednih družinskih in družbenih razmerah, iz katerih je njihov obstanek tako rekoč stkan. Tam jih kliče Bog da bi z izvrševanjem svoje lastne naloge in ob vodstvu evangeljskega duha kakor kvas od znotraj prispevali k posvečenju sveta in da bi na ta način predvsem s pričevanjem svojega življenja in z žarom svoje vere, upanja in ljubezni razodevali Kristusa drugim" (C 31).

A ne samo novo razumevanje in upoštevanje kristjana laika, ampak tudi novo teološko gledanje na zemeljsko stvarnost in na njeno relativno avtonomijo zahteva vse drugačno zanimanje Cerkve za svet dela. Pastoralna konstitucija o Cerki v sedanjem svetu posveča "upravičeni avtonomiji zemeljskih stvarnosti" poseben odstavek (CS 36) in v celotnem 3. poglavju o človeški dejavnosti podrobneje obrazloži naloge Cerkve v svetu dela (CS 33—39).

Neodvisno od teoloških vidikov in poudarkov tudi današnje zanimanje za človeka, njegove pravice in dolžnosti, nujnost socialnega vprašanja silijo Cerkev, da se vse bolj zanima za svet dela. Papež Janez Pavel II. je v svoji okrožnici o delu to še posebej poudaril. Tudi če Cerkev mora priznati, da je v zgodovini delovnemu človeku, dela in socialnemu vprašanju, kakor ga pozna 19. in stoletje, posvečala premalo pozornosti, danes nima nobenega razloga za kake občutke manjvrednosti. Socialni nauk Cerkve, posebno še kakor so ga

(NADALJEVANJE NA 8 STRANI.)

The Toronto Sun, Tuesday April 5, 1983 11

**PETER
WORTHINGTON**

Face of treason

In this age of burgeoning espionage revelations — each one more shocking than the last — Michael Straight, former editor and publisher of the *New Republic*, has finally admitted his role in a 50-year tale of treason that continues to rock Britain.

Straight was from a famous blue chip American family who went to Cambridge in the mid-1930s and became friends with the likes of Guy Burgess and Donald Maclean and was recruited to work for the Soviets by Anthony Blunt, who died the other day. In 1963 Straight was the one who blew the whistle on Blunt and told all to the FBI and British Intelligence.

Straight tells his dismal story in a new book, *After Long Silence*. An excerpt appeared in the March issue of *Harper's* magazine which, perhaps more than any previous account, explains the climate of treason that corrupted the '30s.

Straight says Harold Laski (the teacher Trudeau once said influenced him most at London School of Economics) got him into Cambridge in 1934 despite his lack of academic credentials. In describing his metamorphosis from socialist idealist to communist sympathizer to Soviet agent, Straight gives a vivid portrait of the times, and of the effete, elitist narcissism that infected that generation of traitors.

By way of sidelight Straight recalls how hardline communists and Soviet recruiters discouraged marriages to "bourgeois" women, because such women were harder than upper class women to persuade that treason was a manifestation of idealism.

Straight was never punished for his betrayals even though he'd worked for the Soviets in the U.S. State Department and within the Roosevelt administration.

Blunt recruited him for Stalin

He was unscathed by the McCarthy era, but his conscience troubled him and he decided to confess all in 1963, after rejecting President Kennedy's offer to make him chairman of the Advisory Council on the Arts. He told how Sir Anthony Blunt, then art advisor to the Queen, had recruited him to work for the Soviets in 1937 while both were at Cambridge.

Straight says he confessed "Because our government finally decided to support the arts." What a pathetic, disgusting admission. Arrogant and self-indulgent to the end.

As interesting as Straight's account is for reflecting the attitude of the silver-spoon elite of that era, more interesting are his remarks about another communist and Soviet agent who is largely unknown but who, in his way, may be the most significant and destructive spy of his time — James Klugman, who recruited Maclean among others.

Klugman died in 1977 and the *London Times* called him one of the "most distinguished leaders of the anti-Fascist movement of the '30s" whose commitment was to the "international working class movement and the Communist Party...."

As much as any, Klugman was responsible for Tito winning in Yugoslavia and Britain abandoning and betraying its ally, General Mihailovich and his Chetniks. Klugman was a major with SOE (Special Operations Executive) in Cairo, the link for aiding the Nazi resistance movement in Yugoslavia.

In his explosive 1978 book *Patriot or Traitor?* about the anti-communist Mihailovich whom Tito executed, author David Martin notes that messages from British liaison officers with Mihailovich were blocked or altered in Cairo to indicate that the Chetniks were aiding Nazis rather than fighting them. False, but the Foreign Office was persuaded to switch to Tito.

In an extraordinary expose of the forced repatriation of over two million refugees and exiles to Stalin and certain death after World War II, Nikolai Tolstoy in *Stalin's Secret War* tells how Klugman at SOE HQ in Cairo "did not neglect opportunities to injure Mihailovich's cause and boost Tito's."

BBC part of the campaign

Tolstoy writes: "Mihailovich's successes over the Germans were apparently withheld from the British, whilst Tito's activities were correspondingly exaggerated. Similarly, BBC broadcasts on the subject were mysteriously slanted in favor of Tito." (When Tito broke with Stalin, Klugman broke with Tito and attacked him in a book *From Trotsky to Tito*).

Author Martin may not have realized the full extent of Klugman's treason and deceit. But journalist Chapman Pincher did in his startling book *Their Trade is Treachery* which makes a powerful case that Sir Roger Hollis, head of MI6, Britain's intelligence service, was in fact a Soviet spy. Pincher's evidence has never been convincingly refuted or repudiated.

Pincher calls Klugman a "sinister communist agent" who never confessed and was never brought to account. Several of the university students he recruited into treason committed suicide when they realized the enormity of their deed.

Straight's seemingly candid confession recalls how Klugman was a brilliant, impassioned student at Cambridge who seemed to exert an almost sexual appeal over Straight and others. They were all members of the Cambridge University Socialist Society which was "dominated by a Marxist core" and was the servant of the British Communist Party whose emissary was Klugman.

"On all issues we cared about, militant socialists and communists held the same opinions," recalls Straight.

One wonders, from afar, how "idealism" could be linked with Stalin. One wonders how the Klugmans, Blunts, Philbys, Macleans, Burgesses, Straights and others slipped so easily into treason. What started 50 years ago is still unravelling.

One wonders about today. More than aging Nazi war criminals, one sometimes wishes the Canadian government were as concerned with catching and exposing traitors and spies in our midst who still seek to impose an alien ideology on our country. Who are our Anthony Blunts and Michael Straights? They exist, but as yet no one is talking....

Need business ONTARIJSKA MLADINA help?

JE PRIPRAVLJENA DELATI

To poletje, če potrebujete pri Vašem poslu pomoč, zaposlite mlade ljudi. Ontarijska mladina je pripravljena delati in Ontario bo pomagal plačati njihove plače.

Če zagotovite delo mladim v starosti od 15 do 24 leta letošnje poletje bo Ontario plačal Vam \$1,25 za vsako uro do vsote \$50 na teden, za vsakega posameznika. Ta pomoč je dana do višine 4000 ur za zaposlitev na kakršnemkoli mestu, za katerega se odločite da potrebujete novo pomoč.

To je: **The Ontario Youth Employment Program — OYEP**

Uporabite lahko OYER, če:

- Če ste bili aktivno poslovno udeleženi, ali ste imeli aktivno kmetijo najmanj eno leto v Ontario pred 11. apr. 1983.
- Če imate možnost 25 do 40 ur na teden nudite delo pod vodstvom za dobo 8 po 20 zaporednih tednov.
- Če vpostavite novo delo k že obstoječemu med 11. aprilom in 16. oktobrom.

Delojemalci morejo uporabiti OYER, če:

- Če so stari 15 do 24 let
- Če živijo in morejo delati v Ontario
- Če niso v sorodu s delodajalcem

Lani je OYEP pomagal ontarijskim kmetovalcem in delodajalcem poiskati delo več kot 50,000 mladim ljudem.

ONTARIJSKA VLADA— DELA ZA POMOČ LJUDEM

Ministry of Municipal Affairs
and Housing

Claude Bennett, Minister
William Davis, Premier

OYEP je priljubljen načrt. Denar je na razpolago v omejeni višini, zato se čimprej prijavite.

Prijave sprejemamo do 10. junija 1983 ali do dneva, ko so finančne možnosti izčrpane.

Za natančna pojasnila, za vprašalne pole in informacije kličite, ali prosite da Vaš bodoči poslodajalec stopi v stik z:

OYEP
Ministry of Municipal Affairs and Housing
Subsidies Branch
Queen's Park
Toronto, Ontario
M7A 2R8

Toronto - 20. aprila — Minister za zdravstvo Ontarijske vlade G. Larry Grosman naznanja podporo \$1,5 milijona za Ontarijsko organizacijo „Canadian Mental Health Association“ za razvoj obveščanja programa ki obstoja za občestvene razmere in usluge v pogledu umskega zdravstva „Mental Health Week“ se začne s prvim majem 1983.

Kako je nastal Slovenski narod

Franc Jeza

NADALJEVANJE

V.

Prvo stoletje v Karantaniji

Nerealistično bi bilo misliti, da je potekalo naseljevanje Norika, ki so ga imenovali Vandali-Slovenci Korenako, iz česar sta nastali imeni Karantanija in Koroško, povsem mirno. Tu pa tam se je kaka preostala rimljanska naselbina gotovo še upirala ali se vsaj skušala pogajati za zaprtimi mestnimi vrati. Vendar do večjih bojov gotovo ni prišlo, kajti v Obrežnem (severnem) Noriku ni bilo več rimskih vojaških enot. Težko pa si je tudi misliti, da bi bili vandalski naseljenci prodirali v deželo posamično ali le v majhnih skupinah, kajti po Noriku so hlepeli tudi Alemanci in Bavarci na zahodu in Gepidi na vzhodu. Tako je več kot verjetno, da so prodirali Vandali v Norik v velikih skupinah, kot vojaške snote na pohodu in pri selitvi, ^{kakor} je bilo tiste čase v navadi. Za vojaškimi enotami na konjih in peš so se vlekli dolge vrste vozov vzhodnoevropskega tipa, na štirih nizkih kolesih, na katerih so se peljale ženske, otroci in starci, sedeč na mehavih z zrnjem za hrano in setev, naloženo pa je bilo tudi poljedelako in drugo orodje, obleke, posteljnina in gotovo tudi po nekaj manjših domačih živali, zaprtih v kurnike in zaboje. Otroci so držali v naročju mačko, ob vozu pa je tekal pes. Črede govedi in konj so zaključevale kolono.

Te velike skupine so se gotovo sbrale proti koncu zime, ko je bila Donava še zamrznjena, da so mogle po ledu šez. Potem so počakale na južnem bregu, da se je sneg stalil in je narava toliko oslepenela, da je našla živina med potjo nekaj pašne. Pot je peljala v glavnem ob rekah, po starih rimskih cestah, da so mogli vozovi brez težav naprej. Rimljanske naseljenice, ki niso odšli s Munvulfom, so pač pustili na miru, saj so bili z njimi že od prej v dobrem razmerju, zato so ti tudi ostali.

Teh vandalskih naseljencev si ne smemo predstavljati preveč primitivna. To je bilo poljedelško prebivalstvo na sorazmerno visoki stopnji omike za tisti čas. Vandali so bili že več kot eno stoletje kristjani-arijanci, imeli pa so tudi že skoro vse tisto poljedelako in obrtno orodje, kot ga poznajo slovenski kmetje do današnjega časa. Poznali so tudi mnoge domače in poklicne obrti. Na svojih vozeh so peljali s seboj pluge, rala, kose, lopate, motike, grablje, sekire, krampe, ^{čepce,} kladiiva itd., pa tudi posodje vsake vrste, od kovinskih kotlov do lončenine. Lončarstvo je bilo med Vandali sploh zelo razvito, pa tudi rezljanje lesenih žlic in druge "suhe robe". Razvito je bilo tudi tesarstvo, kovaštvo, čevljarstvo, "žnidarska" in šiviljska obrt, sedlarstvo (tudi z izdelovanjem komatov ali s starodavnim nordijsko-slovenskim izrazom "hamotov"), itd. Razvitost teh obrti že v času naselitve v Noriku dokazuje enakost izrazov za take obrti in izdelke pri skandinavskih narodih in Slovencih. Tudi mnoge svoje stare šege in navade so prinesli Vandali-Slovenci s seboj v novo domovino, od kolednic do kresovanja. Tudi to dokazujejo še danes podobne šege in besede zanje.

Po nekaterih značilnostih, kot npr. po razdeljenosti slovenskega govornega jezika na ostro ločena narečja, po priimkih, ki so

Cerkev nalogo, da oznanja in opozarja, da ima človek vrednost sam v sebi, ker je oseba, ustvarjen po božji podobi in poklican v božje življenje. Delo je v službi človeka in ne človek v službi dela. Tudi tisti ljudje, ki ne morejo delati — otroci, ostareli, bolniki, invalidi — imajo svoje dostojanstvo in svojo človeško vrednost v družbi in pred Bogom. Skrb za tiste, ki še ne morejo ali ne morejo več delati, je ena temeljnih socialnih dolžnosti in dolžnost krščanske ljubezni do bližnjega. Cim bolj prevladuje v družbi in javnem mnenju ekonomski vidik o delu in le ekonomsko presojanje človeka, tem bolj se mora Cerkev zavzemati za popravke in preseganje takega stališča.

8. Samo ob sebi umevno je, da mora Cerkev delovnega človeka učiti tudi tistih oblik krščanskega življenja, ki presegajo delo in ne izvirajo iz dela samega ali so celo v nekem nasprotju z njim. To so

molitev in življenje iz vere v zakramentih, prenašanje trpljenja, ljubezen do bližnjega, svoboda za npravne in verske vrednote in dolžnosti, svoboda za Boga in za hojo za Kristusom v upanju na večno življenje. Tudi delavni človek ne sme pozabiti, da ne živi samo od kruha, ampak od vsake besede, ki pride iz božjih ust. Tudi zanj velja, da mu nič ne pomaga, če si pridobi ves svet, na svoji duši pa škodo trpi. Velikega pomena je, da Cerkev te resnice posreduje na pravi način in v celotnem božjem načrtu stvarjenja, odrešenja in človekove dopolnitve v dokončnem srečanju z Bogom.

značilni samo za določeno področje, po raznih antropoloških značilnostih, po zaokroženih področjih, kjer se rabijo za določena orodja različni nazivi (tako npr. področja, kjer rečejo plugu ralo, in druga, kjer ga imenujejo samo plug in beseda ralo sploh ni znana), se da sklepati, da se je podalo na selitev prebivalstvo posameznih področij skupno, organizirano, in da se je tudi skupno naselilo na novem ozemlju. Tako so npr. značilni prastari priimki na —šek za osrednjo Slovenijo, med Savo in Dravo, drugje so redki ali pa jih sploh ni (npr. na Primorskem in v Slovenaki Benešiji), medtem ko so priimki na —nik značilni za Koroško (izhajajoči seveda iz nordijske in tudi splošnogermanske končnice —ing) in priimki na —ar za Gorenjsko. Še danes tudi ni posebno težko po antropoloških značilnostih prepoznati prebivalce npr. iz vzhodne Štajerske, Savinjske doline, z Gorenjskega, Dolenjskega ali iz Primorske. Tudi kar zadeva etnografske značilnosti (pesmi, pravljice, šege, noše), dajejo še danes sklepati na skupno naselitev prebivalstva, ki je že prej bivalo skupaj, saj so npr. določene prastare pesmi, šege ali noše (kratka krila itd.) značilne samo za določena področja, kar pač ni samo vpliv poznejših mod, saj potem bi take noše bile značilne bolj ali manj za vsa področja in bi bile pomešane med seboj. Tako je opaziti pri določenem slovenskem prebivalstvu tudi večje nagibenje za živopisane noše kakor pri drugih (posebno ostro nasprotje je vladalo, kar zadeva ljudsko nošo, med Prleki na severni strani Drave in Polanci na južni strani Drave; prleške ženske so nosile še do nedavnega kratka in zelo nabrana krila in obleke živih barv, medtem ko so nosile ženske južno od Drave, na ^{Pluškem} polju, dolga krila in so imele rajši temne ^{umirjene} barve).

Iz vsega tega se da tudi sklepati, da se je preselilo v Norik prebivalstvo s precej obširnega ozemlja, ki je segalo vse na Moravsko in Slovaško, kar potrjujejo poleg jezikovnih in drugih sorodnosti tudi etnične značilnosti in skupno narodno ime s Slovaki (Slovensko, Slovaki).

Iz pisanih zgodovinskih virov (Prokopij) vemo, da so gotaki poveljniki med gotsko-bizantinsko vojno v Italiji že nabirali vojake za svojo vojako tudi med Noriki in Karni v Noriku. Prvo se je najbrž nanašalo na prebivalstvo Notranjega Norika, ki je spadal h gotski državi, drugo pa na prebivalstvo Obrežnega, severnega Norika, kj^{er} so se ljudje že označevali za Korene ali v polatinjeni obliki za Korentane ali Karantane. Gotovo je dobro informirani bizantinski zgodovinar ^{Jarno} razlikoval med obojimi in stvar je morala biti v njegovem času politično in ozemeljsko tako ^{zavzeta,} da se mu ni zdelo potrebno, da bi jo šele razlagal.

V svoji knjigi "Gotska vojna" pa Prokopij še vedno govori tudi o Rugijcih v gotski vojski v Italiji, ko piše o izvolitvi rugijskega poveljnika Erarika za gotskega kralja: "Rugijci so gotsko ljudstvo, a nekaj so bili neodvisni. Teoderik je bil tisti, ki si jih je napravil za prijatelje, skupaj z drugimi narodi, in so bili vključeni v gotski narod ter so se udeležili vseh njegovih operacij proti sovražnikom. Vendar se nikakor niso mešali s tujimi ženskami, tako da so si skozi generacije ohranili nedotaknjeno ime svojega naroda." Prokopij, natančen kot vedno, je torej dobro opazil posebno narodno identiteto vandalskih Rugijcev nasproti Gotom (h Gotom jih seveda prišteva samo politično-vojaško, kot gotske zaveznike). To je zapisal Prokopij v drugem poglavju tretje knjige svoje "Gotske vojne" in

sicer v osmem letu gotske vojne, t.j. leta 543. Iz njegovega zapisa se da logično sklepati, da se je rekrutirala ta rugijska vojska iz Vandalov v Noriku in da se je mudila v Italiji samo začasno, zaradi zaveznitva z Goti, kajti ni se mogoče misliti, da bi se poklicna vojska, ki je desetletja, t.j. od Frederikovega časa, bivala v Italiji, ne "mešala s tujimi ženskami" in da bi vojaki tako vztrajali pri svoji narodnosti. Vojaki so pač prihajali iz Obrežnega Norika in se tja vračali k svojim družinam, ko so končali vojaško službo, iz Norika pa so prišli drugi, in tako ves čas gotske vojne.

Pri vsem tem je treba upoštevati tudi tedanje politične probleme, s katerimi so imeli opraviti Vandali. Ko se je začela gotska vojna, je bil njihov kralj Frederik (Friderik) zaveznik gotskega kralja Teoderika, ki je bil verjetno njegov stric. Toda to zaveznitvo pač ni veljalo za iz Skandinavije priseljene Herule, katerih "delodajavec" je bil Teoderikov sovražnik Odoakar. Tako si je lahko predstavljati, da so se Rugijci lahko prosto naseljevali v Severnem ali Obrežnem Noriku, kot gotski zavezniki, ni pa bilo to dovoljeno Herulom, ki so morali ostati onstran Donave, saj jim Teoderik in Frederik nista mogla zaupati, ker so ravno Heruli predstavljali glavnino in najbolj zanesljivo silo Odoakarjeve vojske in je bilo več kot verjetno, da bi se tudi tisti Heruli, ki bi prišli z rugijsko vojsko v Italijo, tam pridružili Odoakarju.

Tako je takrat najbrž nastal nekak politični prelom med staronaseljenimi Vandali in njihovimi iz Skandinavije priseljenimi sorodniki. Heruli so morali na drugi strani Donave čakati na razvoj dogodkov. Počasi so vzeli stvari v lastne roke in si izvolili tudi lastnega "kralja", kajti Frederik je pač hotel veljati predvsem za "noriškega" kralja. Novozasedeno ozemlje je imelo za njega v vsakem pogledu večji pomen kot prejšnje ozemlje onstran Donave. Imelo je

Duh veje....

...Rože cveto, prepevajo ptiči, odmevajo v dalji pomladni glasovi... ..Otroci pa rastejo, zapuščajo domače livade in v soncu bleščeče zelene bregove ob šumečih pomladnih vodah... Odhajajo v delovni svet velikih mest preko morja si boljšega kruha iskat... Se odmeva v njih srcih domača pesem in beseda, od nje živijo in si ustvarjajo dom. V hitrosti časov se znajdejo sredi tuje pustinja in iščejo sledov na domače poti... In duh veje... nas objame, prevzame s polno lepoto visoke slovenske proze in poezije... zbudivi v mladini ljubezbe do slovenske pesmi in glasbe... Tako smo doživeli v Torontu začetkom marca posebni kulturni program, kjer je nastopila naša mladina v novem pevskem zboru "Skrjanček", v dekliškem kvartetu, v folklorni skupini "Nagelj" ob spremljavi domačih glasbenikov in sodelovanju starejših kulturnih delavcev. Prireditelj kulturnega mozaika "Duh veje..." g. Vilko Cekuta je razdelil program v tri dele: življenje, mladost, ljubezen.

Iz slovenske literature je izbral dela Franceta Prešerna, Simona Gregorčiča, Ivana Cankarja, Frana Milčinskega, Karla Mauserja, Antona Linhart (Zupanova Micka, prva slovenska igra) in jih po recitatorjih predstavil občinstvu.

Pevski zbor "Skrjanček", ki ga vodi g. Drago Ložar, je doživel krstno predstavo. 28 mladih fantov in deklet, ki se od jeseni 1982 zbirajo k tedenskim pevskim vajam, zaslužijo priznanje. Res še nimajo tistega elana, ki ga dosegajo ustanovljeni pevski zbori, vendar je v tej pevski skupini bogastvo svežih mladih glasov, predvsem pa ljubezen in zvestoba domači pesmi.

To so nosilci bodoče slovenske kulturne dejavnosti v Torontu. Pravitako gre pohvala. g. Dragotu Ložarju, ki kot eden najstarejših kulturnih delavcev na glasbenem (pevskem) polju, kljub oddaljenosti (St. Catharines) še najde časa in moči za oblikovanje zbora "Skrjanček". V prvem nastopu so zapeli dve pesmi v njegovi priredbi (Skrjanček, Kuharica) in koroško Ob Dravci.

In duh veje... ter zbudivi še eno žlahtno rožo, vokalno skupino Francke Zejn, ki razveseli poslušalce s pesmimi: Tam doli za našo vasjo. Triglav moj dom in Slovenka čem ostati. Spremljal je s harmoniko Vili Bostjančič.

Folklorna skupina Nagelj (ustanovitelj Ciril Soršak) je ena najstarejših slovenskih kulturnih skupin v Torontu. Odtod že čez dvajset let veje duh slovenske plesne folklorne, ki je ponesla naše ime širom Kanade. Njihov nastop v kulturnem mozaiku je kot šopek cvetja v domači hiši: nagelj, roženkraut, rožmarin... Vsa čast fantom in dekletom za njihovo vztrajnost in ljubezen do slovenske narodne noše.

V višje sfere pevske umetnosti nas je povedel g. Blaž Potočnik, ki je ob klavirski spremljavi (Jože Osnana—New Toronto, Marjetka Adamič Marija Pomagaj) zapel dve koroški.

Iz kulturnega bogastva naše zemlje je g. Cekuta zbral nekaj

Dom-lipa

Pripravljajni odbor Doma Lipa je na občnem zboru 30. januarja letos v newtorontski dvorani po posameznih odsekih poročal o stor-

biserov, jih vložil v krono slovenske torontske mladine, da ob žaru in toploti domače besede in pesmi ogrejejo hladna srca, zaživimo v plemenitem duhu, ki večno poje o življenju, mladosti in ljubezni... Vsem nastopajočim iskrena hvala! Mladim pevcem in pevkam zbora "Skrjanček" pa ves pogum z željo, da se njihove vrste pomnože, da njihov glas doseže še mnogo fantov in deklet iz rodu, čigar govorica je pesem in domovina nebesa... Naj kot škrjanček nad poletnim poljem visoko pod nebo leti pesem, hvalnica Stvarniku za vso širno lepoto slovenske kulturne tradicije, da bo v naših domovih, v našem mladem rodu še dolgo vel duh s slovenskih kulturnih poljan...

Anica Resnik

jenem delu v 1. 1982. Občnega zbora se je udeležilo okrog 100 oseb.

V predsedniškem poročilu (Peter Cekuta) je obsežno najvažnejše celoletno delo za Dom Lipa. V 1.1982 smo vpeljali dva načina denarne akcije: modna revija in pešhoja (walkathon), ki je prinesla v gradbeni sklad dvajset tisoč dolarjev. Organizatorji in pokrovitelji so člani finančnega pododseka doma Lipa (predsednik Lojze Babič) in lovsko društvo Alliston (gg. Miro Rak in Jože Avsenek).

Predsednik Peter Cekuta je v 1.1982 pripravil za ontarijsko ministrstvo za socialne in družbene zadeve poročilo, ki obsega sociološki, finančni in programni pregled bodočega starostnega doma. To poročilo je bilo sprejeto in odobreno.

Tako so bila odprta vrata za gradnjo in prošnjo za hipotečno posojilo pri federalni vladi.

Udeleženci občnega zbora so imeli na ogled gradbene načrte za Dom Lipa, ki jih je pripravilo podjetje

Simon Davis, kjer deluje naš rojak arhitekt Franc Levec. Celotno gradnjo bo vodil stavbenik Jože Katelic, V zadnjih stopnjah so načrti za pravni prepis in sprejem pri urbanističnem uradu občine Etobicoke.

Pravitako je v teku prošnja za hipotečno posojilo. Koncem meseca marca bomo odplačali ostanek dolga na zemlji 52 Neilson Drive. Za gradnjo pa potrebujemo zgodnjo rešitev prošnje, kjer bi Domu Lipa mnogo pomagale slovenske osebnosti, ki se nahajajo bližje merodajnih oblasti. Njihova pomoč v smislu pravilne predstave o potrebah slovenskega starostnega doma je sedaj Domu Lipa nujno potrebna.

Upajmo, da bodo te vrste le našle kje ugoden odmev. da bo Dom Lipa postal realnost in zavetje mnogih, ki željno čakajo tega stanovanja.

Prireditve Doma Lipa:

17. marca — Modna revija v New Toronto.

22. Maja — Drugi slovenski walkathon (pešhoja) Toronto City Hall— Bolton— lovsko farma

Alliston.

17. julija — Piknik na Slovenskem letovišču.

V jeseni — Bazar in družabni večer.

Kličemo in vabimo vse Slovence, vseh let, da sodelujejo pri pešhoji. Kdor more naj hodi in si sam izbere daljave: sto km od torontske mestne hiše, potem so mejniki 45,30,20,10 km. Kdor se ne čuti sposobnega za dolge poti, naj se javi kot sponsor (pokrovitelj) Na Walkathonu naj se združi mladina vseh naših društev, mladi po letih in mladi po srcu. Hoja je zdrava telesna vaja, obenem pa bomo opravili veliko dobro delo in preskusili svoje moči.

Priprave za drugi slovenski walkathon so v polnem teku. Za pojasnila kličite sledeče: Lojze Babič 255—9328, Miro Rak 255—4429, Lojzka Svetina 248—1637.

Za informacije in darove Domu Lipa se poslužujte naslova: Dom Lipa, 52 Neilson Drive, Etobicoke, Ontario, M9C 1V7.

Cultures Canada Secretary of State
Ottawa, Ontario
K1A 0M5

VOLUME 4, NUMBER 1, 1983

George Bonavia retires

George Bonavia has retired after nearly 30 years with the Department of Employment and Immigration. He was the editor of Kaleidoscope Canada, a publication about immigration and ethnocultural affairs, until he left in April 1982.

GEORGE BONAVIA
... 30 years' service

Mr. Bonavia, a journalist and broadcaster, emigrated from Malta to Canada in 1948. He settled in Windsor, Ontario where he was very active within the Maltese community. He edited a monthly newspaper, the Malta News, for several years and also started the first Maltese radio program in North America.

He soon became involved in the activities of other ethnic groups. He published the Citizen's News, a monthly newsletter in English serving ethnic interests and developed the radio program International Rendezvous. The program was heard for several years on the CBC network.

Mr. Bonavia wrote four books in Maltese on Canada. He also wrote Focus on Canadian Immigration and, recently, Maltese in Canada, a history project of the Multiculturalism Directorate, Department of the Secretary of State. He also compiled and edited several directories of ethnic groups both Canada and the United States.

After he became a Canadian citizen in 1953, Mr. Bonavia joined the Canadian Public Service, first as a Customs Officer and then as an Immigration Officer in Windsor. In 1956 he joined the newly-formed Information Service of the Department of Employment and Immigration and was posted as a Public Affairs Officer in the Immigration Office of the Canadian Embassy in Rome. When he returned to Ottawa in 1968, he was given the responsibility of dealing with the ethnic media and ethnocultural groups.

Mr. Bonavia has been honored with several awards in recognition of his work including the Canadian Ethnic Journalists Award in 1979 for his efforts to promote the life of ethnic groups in Canada as editor of Kaleidoscope Canada. In 1980 he was honored by the Jewish Immigrant Aid Services of Canada (JIAS) for his services to immigrants.

Now that he has retired, he is devoting his time to research and writing on various aspects of immigration and ethnocultural affairs. His address is P.O. Box 826, Station B, Ottawa, Ontario, K1P 5P9.

Ontarijske davčne olajšave za stare državljane 1983. Obroki že na pošti

Ontarijske davčne olajšave za starejše je načrtovanje v pomoč pri plačilih občinskih in šolskih davkov Ontarijskim prebivalcem starim preko 65 let. The Ontario Ministry of Revenue razpošilja čeke, ki predstavljajo prvi obrok za 1983 Property Tax Grant do višine \$250 in začasen Home Heating Grant v višini \$40. Ti čeki so bili razposlani 29. aprila.

Kdo jih bo dobil?

- Če ste stari 65 let in čez in ste lastnik ali plačujete najemnino za vaš dom, vi ste upravičeni do te Property Tax Grant.
- 1983 obrok predstavlja ček kije priposlani ontarijskim starejšim državljanom, ki so dobili 1982 Property tax Grant.
- To je mišljeno kot pomoč pri plačilu Vaše posestniške takse ali za najemnino za prvi del v letu 1983. V jeseni boste avtomatično sprejeli vprašalno polo za naslednji del vaše olajšave.

Kdo jih ne bo dobil?

Napravno je, če niste dobili 1982 Property Tax Grant, ne boste dobili Vašega pomladnega obroka. Važno je, da starejši upoštevajo naslednje:

- Če živite v takoimenovanem nursing home, starostnem domu, ali v kakšnem zavodu ki je oproščen davkov, nimate pravice dobiti Property Tax Grant.
- Če ste dopolnili 65 let po 31. decembru 1982 (in niste imeli dovoljenja dobiti podpore za lansko leto) ne boste dobili pomladnega obroka. Toda, dobili boste vprašalno polo za popolno pomoč za 1983 v jeseni.

For more information call the Ministry's multilingual Information Centre

- In Metro Toronto— dial 965-8470
- In Area Code 416— dial 1-800-263-7700
- In Area Code 807— ask the Operator for Zenith 8-2000
- In all other areas— dial 1-800-263-3960

or write to:

Ministry of Revenue, Guaranteed Income and Tax Credit Branch
P.O. Box 624, 33 King St. W., Oshawa, Ontario, L1H 8H8

 Ministry of Revenue
Ontario

George Ashe
Minister
T.M. Russell
Deputy Minister

vemo, da so Rugijci obsojali tolpe, sestavljene najbrž iz ^{Herulov,} ki so hodile plenit rimljanako prebivalstvo onstran Donave. Označili so jih za "sakamaras", t.j. "sram eže", z današnjim slovenskim izrazom "nesrameže". (Končnica -as dokazuje, da so že tistikrat v vandalskem jeziku besede na -as, danes -ež, pomenile ljudi, ki počenjajo nekaj grdega ali neprimerne npr. nemarnež, sitnež, nasilnež, klatež, Dimež "strah kranjske dežele", pogoltnež, pohlepnež, radovednež itd.). Tako tudi pri naseljevanju najbrž niso počenjali nasilja nad staroselci, ki so bili kristjani kot oni in s katerimi so imeli že od nekdaj dobre odnose. Vse od Obrežnega Norika pa do južne meje Notranjega Norika pa se je rimljanako prebivalstvo, ki je ostalo v deželi, držalo v glavnem utrjenih mest, kjer si je lahko poiskalo zavetje v sili. V mestih je pač ostalo tudi, ko so prišli Vandali-Slovenci. Ti pa so bili predvsem kmetje. Hoteli so zemljo in so ljubili življenje v prosti naravi. Ugajalo jim je bivati v zaselkih, "na selah", v majhnih vaseh ali celo na samotnih kmetijah. Tako so ostali Rimljani v mestih, Slovenci pa na deželi in v tem ima verjetno svoj izvor pojav, da slovensko prebivalstvo vse do modernega časa ni siliilo v mesta in so ta zato vsaj navidezno akoro vedno imela značaj nekakih etničnih in jezikovnih otokov v slovenskem kmečkem okolju. Vzrok tega pojava je iskati bolj v psihologiji, kmečki omiki in gospodarskih potrebah prvotnega in vsega naslednjega slovenskega prebivalstva vse do 19. stoletja kakor pa v kakem "izrivanju"

slovenskega človeka iz mesta. Slovenec se je čutil prostega in srečnega, takorekoč zares doma na deželi, med polji, pašniki in gozdovi, kot gospodar na lastni kmetiji, medtem ko se je vsak priseljenec brez lastne zemlje vedno začutil bolj doma v večjezičnih mestih, pa naj so prihajali ti tujci z Nemškega, Laškega ali od kod drugod.

CHRIS FERNANDEZ
... B'nai Brith award

Officer honored for courage

Police Constable Chris Fernandez of the Ethnic Relations Unit of the Metropolitan Toronto Police was honored recently by the League for Human Rights of B'nai Brith Canada. Last November, Constable Fernandez was shot in the head while attempting to apprehend a gunman. Fortunately, he has made a full recovery and is once again serving city residents. Born in Malaysia, Constable Fernandez joined the Metropolitan Police Force in 1975 and five years later was selected to join the Ethnic Relations Unit. Constable Fernandez was presented with a citation which stated: "The League for Human Rights of the B'nai Brith Canada presents to you this citation for outstanding courage and excellence."

Poravnajte naročnino in darujte v tiskovni sklad Slovenske Države!

* V Rumuniji morajo vsi pravice niso kršene. Seveda so prebivalci prijavitili svoje velike razlike med državami: v pisalne stroje in izročiti nekaterih so kršitve bolj policiji kopijo teksta, izjemne, dočim so v drugih na natipkanega na ta stroj. Nihče ne sme imeti razumnoževalnega stroja. Na ta način nameravajo prepričati izdajanje kakršne koli protirežimske agitacije ali novic, ki niso prijetne za vlado.

* Število novih stanovanjskih hiš na zadrugi ali kakih drugi obliki, ki ne stremi za dobičkom, se je v Kanadi v letu 1982 podvojilo.

* CID, Credit Industriel Desjardins, je prva zadruga, ki je postala član Montrealske borze (16. marca 1983).

* Članstvo kreditnih zadrug v Kanadi se v l. 1982 ni spremenilo, njihove naložbe pa so se zvišale za 2.3 milijona dolarjev. Največ članov je v provinci Quebec - 4.9 milijona.

* Po poročilih Prave nameravajo Sovjeti preizkusiti "brigadno metodo", da bi tako dvignili storilnost sovjetskega poljedelstva. Manjše skupine, kakih dvanajst, bo dobilo zemljo, stroje, semena in kar je še potrebno za obdelovanje, in bodo sami odgovorni za proizvodnjo. Ne bodo dobivali več stalne plače, marveč bo ta določena sorazmerno s tem, kar bodo pridelali.

* Letos obhajamo 35letnico razglasitve in podpisa Splošne deklaracije človeških pravic. Kljub temu, da je podpisala deklaracijo večina držav, dokazujejo dokumenti znane organizacije Amnesty International, da je le malo števil držav na svetu, kjer ta

zadrugne zveze 118.631 \$. Zadruga v razvojnih deželah dobijo znatno več, ker prispeva država preko svoje organizacije CIDA enako dodatno vsoto. Francosko govoreči zadrugniki v Kanadi imajo tudi podobno organizacijo, ki deluje predvsem v francosko govorečih razvojnih deželah.

* Prva številka (dvojna) verske revije CERKEV V SEDANJEM SVETU je v celoti posvečena laičnim službam v Cerkvi. Število laikov, sodelovalcev pri reviji je poraslo v enem letu od 10 v letu 1981 na 20 v letu 1982. Naslovi člankov so bili doslej dani tudi v latinščini, zdaj pa v angleščini.

* V zadnjem desetletju je raslo prebivalstvo v Kanadi hitreje na deželi kot pa v mestih. Dočim se je mestno prebivalstvo v letih 1971-1981 povečalo za 5%, je naraslo prebivalstvo v krajih pod 1000 prebivalcev za 8.7%. Podoben razvoj so opazili pri zadnjem ljudskem štetju 1980 tudi v ZDA.

* V petletnem obdobju 1976-81 je zapustilo provinco Quebec kakih 200.000 oseb, med njimi 131.000 anglesko govorečih Kvebeččanov.

* Po časopisnih poročilih sta pristali obe strani, poljski režim in Vatikan, na omejitve, ki so omogočile obisk papeža Janeza Pavla II meseca junija na Poljsko. Vatikan je pristal, da bo papež obiskal maršala Jaruzelskega in da se bo odpovedal obisku Gdanska, režim pa ne bo cenzuriral papeževih govorov in ne bo proti morebitnemu papeževemu obisku Walesa.

Minister za večkulturnost Hon. J. Fleming 22. aprila je obiskal predstavnike torontskih občil (listi, radio, TV) katerim je obrazlagal preračun in odgovarjal na stavljen vprašanja. V imenu vseh se mu je zahvalil predsednik Etnične tiskovne zveze za Ontario G. V. Mauko, naš urednik.

■ Po podatkih najnovejše izdaje knjige Canadian Fact Book on Poverty 1983 (avtor je ekonom David Rose) je bilo v Kanadi leta 1980 745.000 družin in 1,041.000 oseb, ki so živele v revščini. V odstotkih izraženo pomeni 12.2% družin, in skoraj 40% (39.6%) oseb, ki žive same. V desetletju 1969 - 1979 je med revnimi najbolj naraslo število družin, ki jim načeljuje žena. Naraslo je tudi število tistih, ki imajo sicer delo, ki pa je tako slabo plačano, da se ne morejo otresti revščine. Znižalo pa se je število starih, ki žive v revščini; verjetno na račun tega, da stopajo v pokoj ljudje, ki so že plačevali v pokojninski sklad, ko so delali, dočim jih je bilo preje več takih, ki še niso imeli te prilike, ker takrat še niso bili uzakonjeni pokojninski skladi. Kljub temu je med osebami stariimi nad 65 let, ki žive sami (v glavnem vdove) še vedno veliko revežev. Osebe stare 65 let ali več predstavljajo 45% od vseh revežev, ki žive sami zase. ■ Karl Marx je napovedal, da bodo po nujnih zgodovinskih zakonih velika podjetja požrla mala. Čeprav je v ZDA precejšnje število gospodarskih kolosov, je zadnje čase število majhnih podjetij zelo naraslo. Leta 1950 so ustanovljali po 93.000 novih podjetij v ZDA, leta 1982 pa po 600.000 na leto. ■ V ZDA je narasla delavna sila v obdobju 1970 - 1978 za 18%, toda odstotek oseb, katerih delo je v glavnem obdelava informacij, je narasel mnogo močneje: upravniki in ravnatelji - 58% (upravniki v zdravstvu celo 118%), državni uslužbenci 76%, bančni uradniki 83%; inženirji pa samo 3%. ■ Ko so ustrelili predsednika ZDA Lincolna, je poteklo pet dni, preden so izvedeli za ta dogodek v Londonu. Ko pa je bil nastreljen predsednik Regan, je zvedel za dogodek časnikiar Henry Fairlie, ki je tipkal na svojem pisalnem stroju samo nekaj hiš od dogodka, od svojega prestopnika v Londonu preko telefona. ■ Izpiti absolvirancev srednjih šol v ZDA kažejo, da znajo vedno

manj. Povprečne točke l. 1965 so bile 473 za govorno sposobnost in 496 za matematiko, leta 1980 pa so bile odgovarjajoče številke samo se 424 oziroma 466. Ker opravljajo šole svojo nalogo tako slabo, porablja tvrdka IBM približno pol milijarde dolarjev letno za šolanje svojih uslužbencev. ■ Federalna vlada je prispevala 300.000 \$ za ustanovitev posebne stolice za keltske študije na univerzi sv. Frančiška Ksaverija v Antigonishu. Antigonish Highland Society in univerza bosta tudi prispevala enako vsoto. Federalna vlada je že preje prispevala enake vsote za študij ukrajinske, madžarske in akadiske kulture na drugih univerzah. Za podpis dogovora sta bila v Antigonishu namestnik predsednika federalne vlade Allan J. MacEachen in minister za večkulturnost Jim Fleming. Univerza ima zelo bogato knjižnico keltske kulture kot tudi veliko zbirko magnetofonskih posnetov še živeče keltščine v tem delu Kanade. Univerza bo nudila v bodoče Master degree v keltskih študijah. ■ John Naisbitt omenja v svoji knjigi Megatrends (Werner Books, 1982) med primeri novih smeri v medicini, da je priznala zavarovalnica Blue Cross/Blue Shield za zavarovanje celostno zdravljenje raka kot ga prakticira Slovenec dr. Ivan Podobnikar v Columbusu. Seveda ne omenja, da je dr. Podobnikar Slovenec. ■ V mestu Brownsville, Texas, izdajajo dovoljenje babicam za priznano izvrševanje babiškega poklica. V mestu se rodi 80% otrok s pomočjo babic in ne zdravnikov. ■ Edino država Mississippi v ZDA ne pozna šolske obveznosti otrok, kar pomeni, da smejo starši šolati otroke sami ali poskrbeti za kako drugo zasebno obliko šolanja. Kljub temu, da je v vseh drugih državah obiskovanje šol že uzakonjeno, se dviga število staršev, ki sami šolajo svoje otroke - po neuradnih cenitvah se je število takih družin v nekaj letih dvignilo od 10.000 na cel milijon.